

Izvestje

19 • 2022

RAZISKOVALNE POSTAJE ZRC SAZUV NOVI GORICI

KAZALO VSEBINE

Uvodnik (Katja Mihurko Poniž)	1
VOJKO PAVLIN	
Oporoka Magdalene Godnič iz Štanjela in družina Kobenzl.	3
ROBERT DEVETAK	
»Mati revežev«: drobci iz javnega delovanja Angioline Ritter von Záhony	8
BRANKO MARUŠIČ	
Dijak Štefan Lapajne o oblačilnih navadah idrijskih deklet in idrijskem govoru (1873)	13
DANILO ZULJAN KUMAR	
Ivana, torka in štrija v terskem bajeslovnem izročilu	18
PETRA TESTEN KOREN	
Goriške perice pred prvo svetovno vojno	24
PETRA KOLENC	
Fragmenti o uršulinkah na Goriškem: med izobraževanjem deklet in posedovanjem kolonske zemlje na Blančah	30
NEVA MAKUC	
Drobci iz novogoriške predzgodbe: goriško pokopališče na Grčni med ustno tradicijo in korespondenco dr. Henrika Tume	36
BARBARA ŠATEJ	
Kratke biografije izbranih goriških Slovenk iz naše polpretekle zgodovine	43
KATJA MIHURKO PONIŽ	
Pisma Primork v elektronski zbirki PISMA	48
KATARINA ŠRIMPF VENDRAMIN	
Ženska kot objekt mode – oblačilna kultura Brik iz zapiskov Orlove terenske ekipe	53
ŠPELA LEDINEK LOZEJ	
Kuhinja – ženski prostor? Predstave o kuhinji in kuhinjske prakse v 20. stoletju v Vipavski dolini	60
JASNA FAKIN BAJEC	
Pogled starejših Novogoričank na nesovno kulturno dediščino Nove Gorice	64
POROČILO O DELU sodelavk in sodelavcev ZRC SAZU, Raziskovalne postaje v Novi Gorici od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022	76

Fotografija na naslovnici: Branjevki odhajata iz Gorice, julij 1916 (št. foto 28623, hrani Goriški Muzej).

©2022, Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica

OJS: <https://ojs.zrc-sazu.si/izvestje>

Izvršna urednica: dr. Petra Kolenc

Uredniški odbor: doc. dr. Jasna Fakin Bajec, dr. Petra Kolenc,
doc. dr. Špela Ledinek Lozej, dr. Neva Makuc,
prof. dr. Branko Marušič, dr. Katarina Šrimpf Vendramin,
dr. Petra Testen Koren, doc. dr. Danila Zuljan Kumar

Jezikovni pregled: Anja Mugerli

Oblikovna zasnova in prelom: Darko Turk

Izdajatelj: Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica

Založnik: Založba ZRC, ZRC SAZU

Tisk: Birografika Bori

Naklada: 500 izvodov

Naslov uredništva:

Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica,
Delpinova ulica 12, 5000 Nova Gorica

Tel.: 05 335 73 26

Naročila: Založba ZRC, ZRC SAZU, Novi trg 2,
p. p. 306, 1001 Ljubljana

Kratke biografije izbranih goriških Slovenk iz naše polpretekle zgodovine

BARBARA ŠATEJ | Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za zgodovino

✉ barbara.satej@ff.uni-lj.si

Izvelek: Ko sem bila pred časom povabljenka k sodelovanju pri pisanju krajših gesel za biografski leksikon *Dizionario delle donne*,¹ v katerem bi dobile prostor tudi goriške Slovenke, sem se odločila, da bom iz kroga goriških ustvarjalk, ki so pustile svoj pečat v goriškem prostoru, predstavila sedem posameznic, ki so vsaka po svoje opozorile nase. Nanje sem naletela pri raziskovanju zgodovine goriških Slovenk v obdobju od 1850 do 1941. O nekaterih se je že veliko pisalo, o drugih malo manj. Vse so živele v Gorici in so s svojim delovanjem na umetniškem ali literarnem področju opozorile nase, vse so bile narodnozavedne Slovenke, ki so pustile sled v goriški preteklosti.

Ključne besede: goriške Slovenke, Gorica, slikarke, publicistke, pesnice, pisateljice.

Brevi biografie delle donne slovene di Goriziano dalla storia semi-passata

Riassunto: Ho deciso di presentare sette donne del Goriziano che hanno lasciato il loro segno in quest'area, ognuna a modo suo. Le ho incontrate durante lo svolgimento del lavoro di ricerca sulla storia delle donne slovene del Goriziano nel periodo dal 1850 al 1941. Alcune sono state già ampiamente trattate, altre meno. Vivevano tutte a Gorizia e con le loro attività nel campo artistico o letterario hanno attirato l'attenzione su di sé. Erano tutte donne slovene, consapevoli a livello nazionale. Hanno lasciato un segno nella storia del Goriziano.

Parole chiave: donne slovene di Goriziano, Gorizia, pittrici, publiciste, poetesse, scrittrici

Šantel, Avgusta st., roj. Aigentler, slikarka (Stainz (Avstrija), 12. 5. 1852–Ljubljana, 29. 5. 1935)

Avgustin oče je bil Hugon Edle von Aigentler, pravnik in slikar miniaturist iz Gradca, mati pa Henrika Fischer, nečakinja znane

ga slikarja Josipa Tominca. Avgusta je odrasla na avstrijskem Štajerskem. Obiskovala je slikarsko akademijo v Gradcu in Münchnu, igrala na klavir in violino, učila se je francoščino, nekaj časa tudi angleščino. Šolanje v Münchnu je prekinila zaradi poroke z Antonom Šantlom, matematikom in fizikom, in se preselila v Gorico, kjer je mož dobil službo kot gimnazijski profesor. V zakonu se jima je rodilo šest otrok. Šantlova sta jim privzgojila ljubezen do umetnosti (slikarstvu so se

¹ Izdaja leksikona je bila predvidena pri videmski založbi Forum, a žal projekt ni bil izpeljan. Zahvaljujem se dr. Nevi Makuc in uredništvu *Izvestja* za objavo pripravljene besedila.

zapisali tudi hčerki Henrika in Avgusta ter sin Sašo) in jim nudila vso potrebno izobrazbo. Poleg tega, da je skrbela za družino, se je Avgusta aktivno vključila tudi v goriško javno kulturno življenje. Med drugim je dobrih 15 let (1892–1895, 1897–1908) predsedovala ženski podružnici Družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici. Vseskozi se je tudi slikarsko udeleževala. Za kratek čas je poučevala risanje na Višjem dekliškem zavodu v Gorici. Leta 1900 se je udeležila prve slovenske umetniške razstave v Ljubljani, leta 1912 pa prve slovenske razstave v Gorici v hiši odvetnika Antona Dermote. V njenem slikarskem opusu – blizu ji je bila romantična tradicija s potezami realizma – prevladujejo portreti v pastelu, v črni ali barvni kredi. Portretirala je zlasti goriško aristokracijo in meščanstvo. Ustvarila pa je tudi nekaj krajin, tihožitij in nabožnih slik. Med prvo svetovno vojno je z družino zapustila Goriško. Umrla je v Ljubljani.

Šantel, Henrika (Henrieta), slikarka

(Gorica, 17. 8. 1874–Ljubljana, 15. 2. 1940)

Henrika je bila najstarejša hčerka goriškega filozofa in matematika Antona Šantla ter slikarke Avguste Šantel, pri kateri je dobila prvo slikarsko znanje in izkušnje. Obiskovala je žensko akademijo v Münchnu, pol leta se je v slikarstvu izpopolnjevala še na Dunaju. Po vrnitvi v Gorico je od mame prevzela poučevanje risanja na Višjem dekliškem zavodu. Med vojno je z družino zapustila Goriško in se leta 1929 dokončno naselila v Ljubljani, kjer je učila na zasebni šoli Probuda ter bila članica umetniških klubov Grohar in Lada.

Münchenska slikarska šola jo je okužila s plenerističnim slikarstvom, blizu ji je bil tudi impresionizem. Po naročilu je risala portrete v olju, akvarelu in pastelu, slikala pa je tudi cerkvene slike po cerkvah v Gorici in okolici. Posvetila se je tudi figuralnemu slikarstvu. Leta 1900 je začela s svojimi deli sodelovati na različnih slovenskih in jugoslovanskih

la doma pri materi Avgusti, kasneje pa se je Henrika Šantel. Portret sestre Druge (Ljublj.: Črtniški muzej, foto iz popisa) učila v različnih umetniških šolah in slikarskih tečajih. Med drugim je na Dunaju obiskovala žensko umetnostno šolo pri slikarki Tini Blau-Lang in se eno leto učila slikanja v Münchnu. Leta 1909 je opravila tudi izpit iz poučevanja violine. Slikala je v olju, akvarelu in pastelu, med motivi ji je bilo blizu cvetlično tihožitje. Posvečala pa se je tudi grafiki. Z akvareli je sodelovala na razstavi leta 1900 v Ljubljani in leta 1904 v Beogradu, svoja dela pa razstavljala tudi po številnih drugih jugoslovanskih krajih.

Rojc, Melita, slikarka

(Gorica, 6. 5. 1879–Zalošče (Dornberk), 11. 8. 1924)

Kot hčerka iz dobro stoječe goriške družine – njen oče je bil priznan goriški zdravnik Aleksij R. Rojic – je bila deležna za tiste čase ustrezne izobrazbe. Govorila je več jezikov, igrala je na klavir in violino, svojo nadarjenost pa je pokazala tudi na slikarskem

področju. Po očetu, na katerega je bila zelo navezana, je podedovala tudi strast do ljudskega blaga, ki ga je zbirala po Tolminskem, Vipavskem in Gorenjski.

Prvo slikarsko znanje je pridobila pri goriški slikarki Avgusti Šantel, ki je v Gorici vodila slikarsko šolo. Svoj umetniški čut pa je razvijala tudi z ogledi slikarskih razstav in znanih galerij na svojih številnih potovanjih. Že leta 1902 se je na II. slovenski umetniški razstavi v Ljubljani poleg priznanih slovenskih umetnikov predstavila s tremi akvareli. Tej tehniki se je tudi najbolj posvetila. Leta 1907 je s šestimi slikami sodelovala na 1. slovenski umetniški razstavi v Trstu. Razstavljala pa je tudi na Dunaju, v Zagrebu in Münchnu ter se počasi uveljavljala v slovenskih umetniških krogih. Slikala je krajino, pa tudi portrete. Ohranjenih je nekaj njenih akvarelov z goriškimi in gorenjskimi motivi. Med prvo svetovno vojno se je namreč njena družina umaknila na Bled, kjer so imeli svojo letoviško hišo, in tam je našla nove navdihe. Njeni bolj znani akvareli so *Kanal*, *Dekle pred znamenjem na polju*, *Gorenjski motiv*, med portreti pa *Ded Anton*, *Babica Terezija*, *Portret matere*, *Goriški postopač*. Več njenih slik je bilo po takratni navadi reproduciranih na razglednicah. Po vojni je Rojičeva v Gorici skrbela za bolnega očeta. Po kratki bolezni je leta 1924 umrla. Pokopana je v družinski grobnici v Zaloščah.

Belinger, por. Ferjančič, Gizela (psevd. Gise-la Majeva), pisateljica

(Gorica, 2. 5. 1887–Trst, 19. 6. 1976)

Leta 1906 je uspešno maturirala na goriškem učiteljski, leta 1911 pa opravila še strokovni izpit. Poučevala je po različnih šolah na Primorskem in v Italiji. Med vojnama je živela v Gorici ter se v svojem publicističnem in javnem delovanju posvetila zlasti vzgoji in izobraževanju ženskega spola. Pri Goriški Mohorjevi družbi je pod psevdonimom Gise-la Majeva izdala pet priročnikov na temo

moderne vzgoje, zakona in gospodinjstva: *Materinstvo* (1926), *Vzorna gospodinja* (1930), *Nova kuharica* (1931), *Telesna vzgoja otrok* (1932) in *Duševna vzgoja otrok* (1934). Z objavljenimi deli je kot učiteljica in predvsem mati s koristnimi nasveti ter izkušnjami želela pomagati mladim materam, ženam in gospodinjam. Pri tem se je opirala tudi na takratne tuje priznane pedagoške avtorje. Strokovne članke in prevode iz italijanščine je objavljala v revijah *Mladika*, *Slovenka*, *Naš čolnič*, *Ženski svet*, *Jadranka*. V letih 1922 in 1923 je urejala goriško *Slovenko*, prvi slovenski ženski list na Goriškem, ki pa je žal izhajal le dobro leto. Ko se je *Slovenka* s tržaško *Jadranko* združila v skupno žensko glasilo *Ženski svet*, je bila Belingerjeva kot članica uredniškega odbora zadolžena za Goriško. Leta 1922 je sodelovala pri ustanovitvi goriškega Splošnega ženskega društva in v njegovem okviru pripravila več predavanj. Leta 1924 je bila imenovana za prvo načelnico dekliskega odseka Prosvetnega društva v Gorici. V tej vlogi je na temo vzgoje predavala društvenim članicam po številnih primorskih vaseh. Po vojni je živela in delala v Trstu, kjer je leta 1946 izšel tudi njen učbenik *Slovensko berilo za višje razrede slovenskih ljudskih šol*.

Bevk, Davorina (roj. Bratuž Martina, psevd. Martina Seljak), publicistka

(Gorica, 14. 11. 1894–Ljubljana, 18. 8. 1971)

Leta 1914 je maturirala na ženskem učiteljski v Gorici. Takrat se je tudi preimenovala iz Martine v Davorino. Med prvo svetovno vojno je poučevala v koprskem okraju (Istra), po vojni pa po raznih krajih na Goriškem. Kot zavedno *Slovenko* so jo fašistične oblasti z odlokom 1927. premestile v Careno (Piemont), vendar se je kmalu vrnila v Gorico. Opustila je poklic učiteljice ter se osebno in poklicno povezala s Francetom Bevkom, pisateljem in publicistom. Na njegovo pobudo se je poskusila v pisanju. Leta 1933 je pod psevdonimom Martina Seljak pri Goriški

matici izšel njen priročnik *Ljubi moj domek*. Naslednje leto je pod istim psevdonimom v delu *Matijčkova odpravnina in drugi spisi* objavila spis *Žena v raznih poklicih*. S prispevki je sodelovala še pri *Koledarju Goriške matice* in zborniku *Luč*. Zaradi protifašističnega delovanja je bila dvakrat zaprta, in sicer leta 1928 ter 1943. Po kapitulaciji Italije se je priključila partizanom, bila ena od članic glavnega odbora Antifašistične fronte žena in sodelavka uredništva revije *Naša žena*. Po vojni je z možem živela v Ljubljani.

Šorli, por. Bratuž, Ljubka, pesnica

(Tolmin, 19. 2. 1910 – Gorica, 30. 4. 1993)

Po končani trgovski šoli 1925. se je zaposlila v materini trgovini v rojstnem Tolminu. Kot narodnozavedna Slovenka je sodelovala v ilegalnih študentskih organizacijah ter kulturnih in prosvetnih društvih na Tolminskem. Po poroki z Lojzatom Bratužem, goriškim skladateljem in učiteljem, se je preselila v Gorico. Leta 1937 so ji fašisti zastrupili moža, ostala je sama z dvema malima otrokoma. Zaradi moža in svoje narodne zavednosti ter narodnoobrambnega in kulturnega delovanja je bila pod stalnimi političnimi pritiski. Leta 1943 so jo po večmesečnem mučenju in zasliševanju zaprli v taborišče Zdravščina pri Gorici (Poggio Terza Armata). Po kapitulaciji Italije je poučevala na Tolminskem in opravila učiteljski tečaj. Leta 1946 se je vrnila v Gorico, opravila učiteljsko maturo in do upokojitve poučevala po slovenskih šolah v Gorici ter njeni okolici. Vse do smrti je aktivno sodelovala v kulturnem in prosvetnem življenju goriških Slovencev. Bila je tudi članica Društva slovenskih pisateljev. Svojo prvo pesem je objavila leta 1927 v ilegalnem dijaškem listu *Soča*, sledile so objave v *Koledarju Goriške Mohorjeve družbe*, *Družini*, *Duhovnem življenju*, *Božjih stezicah*, *Katoliškem glasu* itd. Leta 1957 je v samozaložbi izdala *Venec spominčic možu na grob* (gre za sonetni venec z akrostihom po vzoru F.

Prešerna), 1973. so izšle njene *Izbrane pesmi*, 1985. pa pesniška zbirka *Rumeni ko zlato so zdaj kostanji: pesmi rodnemu Tolminu*. Njena poezija je izpovedna lirika, preprosta in melodična, klasičnih pesniških oblik. V pesmih z religiozno noto izpričuje bolečino ob izgubi moža, ljubezen do Tolminske in Goriške ter dogodke v času vojne. Čez 150 njenih pesmi so uglasbili, prevladujejo uglasbitve soproga Lojzeta Bratuža ter goriškega skladatelja in duhovnika Vinka Vodopivca. Šorlijeva se je preizkusila tudi v prozi. Napisala je nekaj krajših črtic, dramskih prizorov in vzgojnih člankov.

VIRI IN LITERATURA

Brecelj, M. 1975: Belinger por. Ferjančič Gizela. V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 2. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 57–58.

Brecelj, M. 1975: Bevk Davorina. V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 2. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 71.

Dobova, M. 1926: Upodabljajoče umetnice novejšje dobe. V: *Slovenska žena*. V Ljubljani: Jugoslave Express Réclame Company, 76–77.

Gerlanc, B. 1971: Beseda v spomin verni Bevkovi življenjski sopotnici. V: *Idrijski razgledi*, 16, št. 3, 154–160.

Gerlanc, B. 1972: Davorina Bevk - Bratuž (14. 11. 1894–18. 8. 1971). V: *Jadranski koledar*, 75–77.

Jevnikar M. 1994: Ljubka Šorli. V: *Jadranski koledar*, 115–118.

Koršič, V. 1989: Šantel Avgusta (Gusti). V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 15. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 504.

Koršič, V. 1989: Šantel Avgusta ml. V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 15. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 505.

Koršič, V. 1989: Šantel Henrieta (Henrieta, Jeti). V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 15. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 506.

Koršič Zorn, V. 1979: K odkrivanju goriške slikarke Melite Rojčic. V: *Goriški letnik*, št. 6, 333–336.

Koršič Zorn, V. 2000: Umetnost 20. stoletja na Goriškem in v Posočju. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 31–32.

Lampe, E. 1900: Prva slovenska umetniška razstava. V: *Dom in svet*, 13, št. 21, 671.

Mihurko Poniž, K. (ur.) 2010: Ljubka Šorli (1910–1993). Nova Gorica: Univerza, 2010.

Pahor, M. 1994: *Primorski učitelji*. Trst: Narodna in študijska knjižnica, Odsek za zgodovino, 470.

Pavšič, T. 1989: Šorli Ljubka, por. Bratuž. V: *Primorski slovenski biografski leksikon*, 15. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 567–570.

Pirjevec, M. 1999: Ljubka Šorli, pesnica temnega upanja. V: *Primorska srečanja*, št. 218, 483–487.

Rehar Sancin, L. 2012: *Nojevo pero*. Trst, ZTT = EST.

Šantel, A. 2006: *Zgodbe moje pokrajine*. Ljubljana: Nova revija.

Šantel, A. et al. 2006: *Življenje v lepi sobi*. Ljubljana: Nova revija.

Vidmarjeva, R. 1926: Melita Rojčeva. V: *Ženski svet*, 6, št. 4, 97–98.

Sodelavke in sodelavca ZRC SAZU, Raziskovalne postaje Nova Gorica:

znanstvene sodelavke in sodelavec:

doc. dr. Jasna Fakin Bajec – Inštitut za kulturne in spominske študije (tel. 05 335 73 25), vodja RP NG

doc. dr. Špela Ledinek Lozej – Inštitut za slovensko narodopisje (tel. 05 335 73 22)

doc. dr. Danila Zuljan Kumar – Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša (tel. 05 335 73 21),

dr. Neva Makuc – Zgodovinski inštitut Milka Kosa (tel. 05 335 73 24)

dr. Vojko Pavlin – Zgodovinski inštitut Milka Kosa

dr. Katarina Šrimepf Vendramin – Inštitut za slovensko narodopisje (tel. 05 335 73 20)

dr. Petra Testen Koren – Inštitut za kulturno zgodovino (tel. 05 335 73 23)

višja strokovna sodelavka:

dr. Petra Kolenc – Zgodovinski inštitut Milka Kosa (tel. 05 335 73 26)

prof. dr. Branko Marušič, znanstveni svetnik v pokojju

Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica z arhivom in knjižnico dr. Henrika Tume:

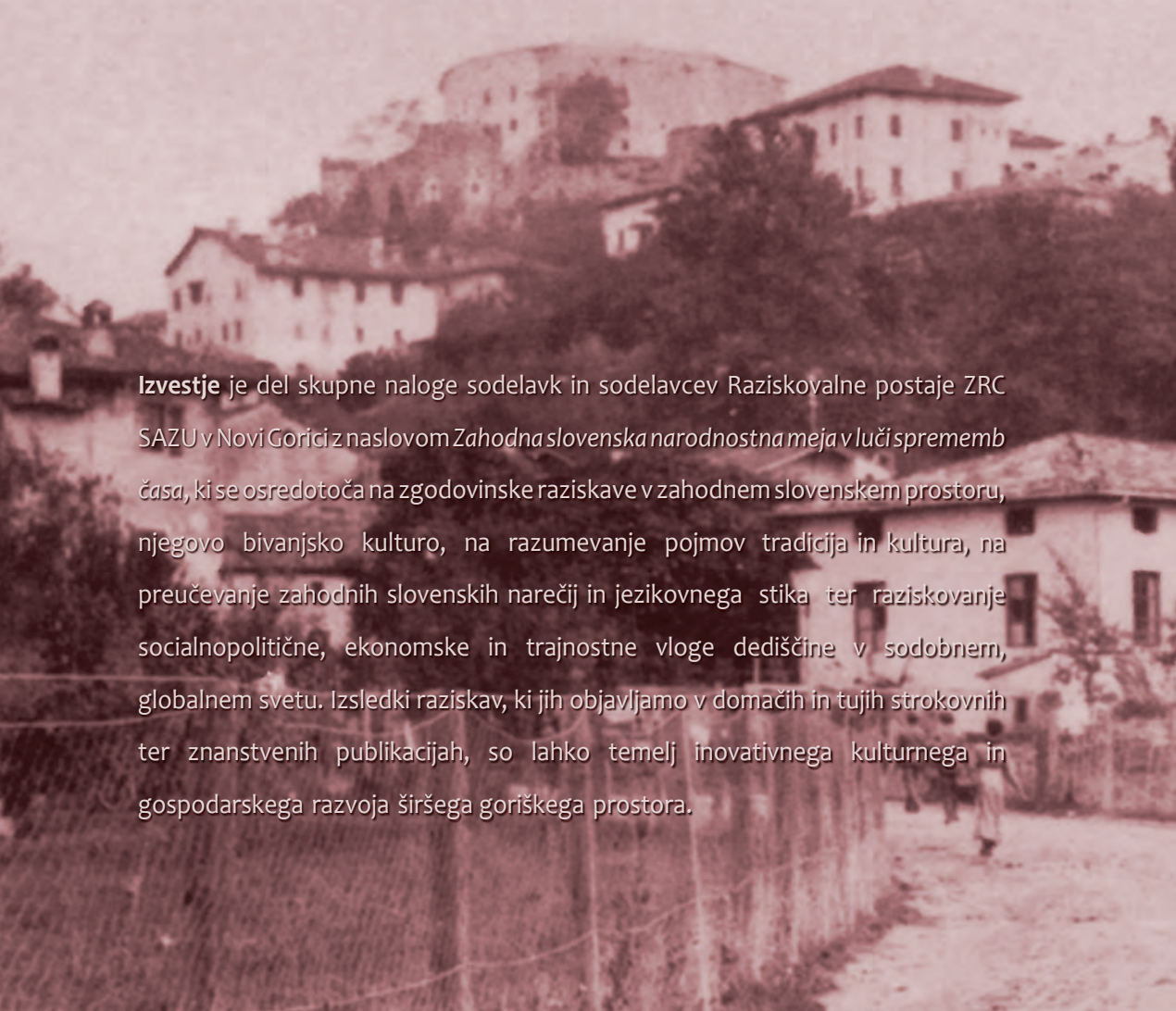
Delpinova 12, 5000 Nova Gorica, tel.: 05 335 73 26

Spletna stran: <http://rpng.zrc-sazu.si>

Izvestje je del projekta Zahodna slovenska narodnostna meja v luči sprememb časa, ki ga sofinancira Mestna občina Nova Gorica.

Izvestje je del skupne naloge sodelavk in sodelavcev Raziskovalne postaje ZRC SAZU v Novi Gorici z naslovom *Zahodna slovenska narodnostna meja v luči sprememb časa*, ki se osredotoča na zgodovinske raziskave v zahodnem slovenskem prostoru, njegovo bivanjsko kulturo, na razumevanje pojmov tradicija in kultura, na preučevanje zahodnih slovenskih narečij in jezikovnega stika ter raziskovanje socialnopolitične, ekonomske in trajnostne vloge dediščine v sodobnem, globalnem svetu. Izsledki raziskav, ki jih objavljamo v domačih in tujih strokovnih ter znanstvenih publikacijah, so lahko temelj inovativnega kulturnega in gospodarskega razvoja širšega goriškega prostora.

ZRC SAZU
Založba

VSEBINA • Uvodnik (Katja Mihurko Poniž) • **VOJKO PAVLIN** Oporoka Magdalene Godnič iz Štanjela in družina Kobenzl • **ROBERT DEVETAK** »Mati revežev«: drobci iz javnega delovanja Angjoline Ritter von Záhony • **BRANKO MARUŠIČ** Dijak Štefan Lapajne o oblačilnih navadah idrijskih deklet in idrijskem govoru (1873) • **DANILO ZULJAN KUMAR** Ivana, torka in štrija v terskem bajeslovnem izročilu • **PETRA TESTEN KOREN** Goriške perice pred prvo svetovno vojno • **PETRA KOLENC** Fragmenti o uršulinkah na Goriškem: med izobraževanjem deklet in posedovanjem kolonske zemlje na Blančah • **NEVA MAKUC** Drobci iz novogoriške predzgodbe: goriško pokopališče na Grčni med ustno tradicijo in korespondenco dr. Henrika Tume • **BARBARA ŠATEJ** Kratke biografije izbranih goriških Slovenk iz naše polpretekle zgodovine • **KATJA MIHURKO PONIŽ** Pisma Primork v elektronski zbirki PISMA • **KATARINA ŠRIMPF VENDRAMIN** Ženska kot objekt mode – oblačilna kultura Brik iz zapiskov Orlove terenske ekipe • **ŠPELA LEDINEK LOZEJ** Kuhinja – ženski prostor? Predstave o kuhinji in kuhinjske prakse v 20. stoletju v Vipavski dolini • **JASNA FAKIN BAJEC** Pogled starejših Novogoričank na nesnovno kulturno dediščino Nove Gorice • **Poročilo o delu sodelavk in sodelavcev ZRC SAZU**, Raziskovalne postaje v Novi Gorici od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022